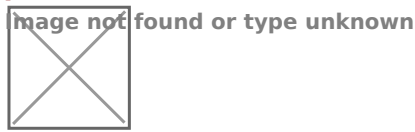

Poveste adevărată de Crăciun: Cum s-a întors către Dumnezeu un deținut român din Italia

Episcopia Ortodoxă Română a Italiei a derulat în preajma sărbătorii Nașterii Domnului mai multe acțiuni dedicate persoanelor private de libertate. În acest context, preotul Vasile Ștefan Bobița a relatat povestea unui deținut român în penitenciarul din Viterbo care s-a întors către Dumnezeu.

Text preluat integral de pe site-ul oficial al Episcopiei Italiei:

Poveste de Crăciun (adevărată)

Era anul 2009, după multe încercări, reușesc să ajung să intru, ca și voluntar, în penitenciarul din Viterbo. Între multele suflete chinuite din lipsa de libertate și conștiința împovărată, îl întâlnesc pe Nelu, pe care când îl văd mă simt dezarmat. Ca un leu în cușcă, care sfâșie pe oricine se apropie de el, un spirit iremediabil, răzvrătit, care nu face altceva decât să producă dezordine în jurul său.

Ce început dificil, nu îmi ajungea descurajarea agenților din închisoare care mă certau, că de ce vin să vizitez niște oameni răi, care nu merită milă, acum parcă le dădeam crezare, cum o să ies cu fața curată din acest război, deținuți contra agenți, și toți împotriva mea, care într-un fel, reprezentam societate care i-a condamnat să conviețuiască lipsiți de libertate și de drepturi pentru o vreme îndelungată.

Începem să ne rugăm. Îi încurajez să citim împreună psalmul 3, apoi psalmul 5, psalmul 8, psalmul 37, 62, 87, 102, 142. Cu voci groase și amenințătoare, încet dar sigur, se pogoară Harul. Lăsăm la o parte frica și îndârjirea, stabilim să ne întâlnim săptămâna următoare.

Trec ani, în care în fiecare săptămână ne întâlnim, neîncrederea încet dispare, dobândim duhul blândeții, ne rugăm din tot sufletul. De multe ori, Nelu vine mai repede decât ceilalți, caută lămuriri, cum să se roage, cum să facă mătănii, cum să postească? Avea multe întrebări în privința cărților de rugăciune pe care le purta tot timpul cu el, voia să facă totul cât mai bine, era perfecționist.

Devenise un fel de lider, îi încuraja pe ceilalți să vină la rugăciune, să postească, îi

ajuta cu cele necesare, era bucuros pentru fiecare suflet care se apropia de Dumnezeu. Mă ajuta enorm, pentru că avea o influență mare asupra celorlalți, pe care o folosea spre bine.

A venit și timpul, în care când mai lipseau patru ani până la eliberare, am reușit să obținem permisiunea de a-l aduce în fiecare duminică la biserică. Și astăzi, după multă vreme, își aduc aminte cei din parohie, cum citea Nelu psalmii de slujba Utreniei. Nu aveai cum să nu fii cu luare-aminte, fiecare cuvânt era rosti întreg, rotund și hotărât, era ca și cum era prima și ultima slujbă la care participa, și așa era la fiecare Sfântă Liturghie, fără ca să scadă vreodată entuziasmul.

Venea cu bicicleta. Indiferent de vremea de afară, cei 12 kilometri nu însemnau nimic pentru el. Într-o iarnă a nins și, până să vină oamenii la slujbă, a curățat toată zăpada din fața bisericii, cu zâmbetul pe față.

Îmi aduc aminte spovedaniile, sincere și fără ocolișuri. Spunea: domn părinte, „eu vreau să învăț”, era o sete de Dumnezeu și, în același timp, o voință sinceră de a se îndepărta de trecut și de persoanele care îl ispiteau să se întoarcă la viața de dinainte.

În anul 2019, în luna decembrie, venit și eliberarea, care bineînțeles nu însemna deloc rezolvarea problemelor, din contră, aveam emoții. Oare o să reușească să se țină departe de probleme? Oare credința și convingerea, de care a dat dovadă, vor rămâne?

O vreme nu am mai știut nimic, mă rugam pentru el, ca și pentru cei care încă erau închiși. După câteva luni ne auzim, este într-un pelerinaj la mânăstirile din Moldova. Are aceeași bucurie sinceră, când îmi povestește de cele ce a văzut, ca și atunci când venea la biserica din temniță. Îmi spune de ieromonahul Arsenie Boca și Ilie Cleopa, în fața cărora nu mai contează nimic din cele materiale, nici puterea, nici banii.

De atunci, nu este duminică, foarte de dimineață, în care să nu îmi trimită un mesaj cu urări de bine. Este în Germania împreună cu familia, muncește cinstit și are și câțiva angajați împreună cu el.

Astăzi, 27 decembrie 2023, știind că împreună cu Preasfințitul Părinte Arhiepiscop-Vicar Atanasie de Bogdania și cu voluntarii din parohie mergem în închisoare, ca să ducem bucuria și speranța Nașterii Domnului, Nelu a venit să se întâlnească cu noi.

De data aceasta în libertate...

pr. Bobița Vasile Ștefan

Parohia Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica-Viterbo

Foto credit: wirestock on Freepik

basilica.ro